

výrok ..... dne 9.2.2019

výrok ..... dne .....

a je vykonatelné dnem 13.2.2019 - výrok II.

V Plzni

- 4 - 07 - 2019

dne .....

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Miroslavou Jarošovou ve věci

žalobce: Z [redacted] N [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted]

proti

žalovanému: JUDr. P [redacted] D [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted]

zastoupený advokátem JUDr. Jaroslavem Kosnarem
sídlem Veleslavínova 363/35, 301 00 Plzeň

o 440 300 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba na zaplacení částky 440 300 Kč spolu s 2% úrokem z prodlení od 3. 4. 2005 do zaplacení se zamítá.
- II. Žalobce je povinen nahradit žalovanému k rukám jeho zástupce JUDr. Jaroslava Kosnara, advokáta v Plzni, Veleslavínova 35, náklady řízení ve výši 82 880 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se po žalovaném jako po [redacted] zaniklé společnosti Lázně Františkovy Lázně a.s., IČO 45358991, domáhal náhrady škody, která mu měla vzniknout při převodu jmění ze zanikající na nástupnickou společnost podle ust. § 220p obch. zák. Přiměřené vypořádání ve výši 1 300 Kč za akcii o nominální hodnotě 1 000 Kč bylo stanoveno na základě posudku Ing. Eustacha Hory, CSc., ale podle žalobce bylo ocenění provedeno nesprávně, protože podle znaleckého ústavu Znalecká kancelář Dušek s.r.o. měla být hodnota jedné akcie určena částkou 7 250 Kč. Ing. Hora použil v posudku pouze výnosovou metodu, zatímco Znalecká kancelář Dušek s.r.o. metodu likvidační. Představenstvo i dozorčí rada zanikající společnosti ze znaleckého posudku Ing. Hory věděly, že majetková metoda určuje cenu majetku vyšší než účetní metoda, a měly tuto hodnotu akcionářům vyplatit. To se nestalo, a minoritním akcionářům tak byla způsobena škoda ve smyslu ust. § 220l obch. zák. Žalovaný musel vědět ze své předchozí činnosti v zanikající společnosti, že hodnota majetku této společnosti je mnohem vyšší, než jakou zjistil znalec Hora, ale přesto nepodnikl nic, co by vedlo k nápravě zjištěného stavu. Žalobce nemohl využít možnost napadnout nepřiměřené vypořádání podle ust. § 220k obch. zák., protože statutární a dozorčí orgány společnosti jednaly tak, aby se akcionáři nedozvěděli o konání valné hromady a nemohli využít 30 denní lhůtu k podání žaloby na dorovnání. Orgány společnosti zatajily akcionářům ve výroční zprávě i na valné hromadě konané dne 30. 6. 2004, že nechaly ocenit společnost a že zahájily kroky k jejímu zrušení. Na této valné hromadě měly povinnost upozornit, že znalec ocenil majetek společnosti na výrazně nižší hodnotu, než která odpovídá hodnotě účetní. Žalovaný nejednal s péčí řádného hospodáře a v přímé příčinné souvislosti s tím byla žalobci způsobena škoda na jedné akcií nejméně ve výši 5 950 Kč, t. j. celkem 440 300 Kč.
2. Žalovaný popřel, že by porušil jakoukoli svoji právní povinnost v procesu převodu jmění a že by

žalobci mohla vzniknout škoda. Žalobce nevyužil právo na přezkoumání výše vypořádání v penězích podle ust. § 220p obch. zák. Právní účinky převodu jmění na společníka nastaly ve smyslu ust. § 69b odst. 2 obch. zák. ke dni 1. 1. 2005, kdy byly zapsány do obchodního rejstříku, a nikoliv až ke dni 2. 2. 2005, jak tvrdí žalobce (v jiných vyjádřeních ovšem žalovaný připouštěl pro vznik právních účinků převodu i datum 2. 2. 2005). Výše přiměřeného vypořádání byla stanovena na základě řádného posudku Ing. Hory, nesprávnost jeho posudku nebyla zjištěna v žádném z probíhajících řízení. Žaloba na přezkum výše vypořádání, kterou pod sp. zn. 43 Cm 17/2006 podal ke zdejšímu soudu jeden z minoritních akcionářů Ing. F. ██████ Š. ██████ byla pravomocně zamítnuta. Několik dalších akcionářů podalo u zdejšího soudu proti žalovanému prakticky identické žaloby o náhradu škody podle ust. § 220 l) obch. zák. (sp. zn. 43 Cm 27/2010, 42 Cm 18/2010, 43 Cm 29/2010, 44 Cm 27/2010 a 45 Cm 27/2010), ale všechny žaloby byly pravomocně zamítnuty, tito akcionáři neměli úspěch ani v dovolacím řízení a ani v řízení před Ústavním soudem ČR. Žalovaný dále poukázal na vazby mezi Ing. Š. ██████ a Ing. Duškovou, která zjevně za Znaleckou kancelář Dušek s.r.o. zpracovávala žalobcem zmiňovaný znalecký posudek.

3. Z provedených důkazů bylo zjištěno, že před převodem jmění zanikající společnosti Lázně Františkovy Lázně a.s. na hlavního akcionáře První Lázeňská, akciová společnost vydala představenstva i dozorčí rady obou společností společné zprávy. Ve společné zprávě představenstev z 31. 5. 2004 bylo uvedeno, že přiměřené vypořádání bylo určeno na částku 1 300 Kč za každou akci o jmenovité hodnotě 1 000 Kč podle posudku znalce Ing. Eustacha Hory, menšinoví akcionáři byli upozorněni na právo navrhnout přezkum výše vypořádání u soudu a na lhůtu, v níž tak mohou učinit. Stejně informace obsahovala i společná zpráva dozorčích rad.
4. Podle notářského zápisu NZ 193/2004 ze dne 30. 7. 2004 rozhodla řádná valná hromada společnosti Lázně Františkovy Lázně a.s. o zrušení společnosti bez likvidace s převodem jmění na hlavního akcionáře. Notářka v zápisu konstatovala, že valná hromada byla způsobilá toto rozhodnutí přijmout, uvedené rozhodnutí bylo v její kompetenci, valná hromada byla řádně svolána uveřejněním oznámení o jejím konání v Lidových novinách dne 25. 6. 2004, na valné hromadě byl přítomen hlavní akcionář disponující více než 90% hlasů a k dispozici byly i všechny listiny uvedené v ust. § 220d odst. 2 obch. zák. Na začátku jednání byl objasněn návrh smlouvy o převzetí jmění a sděleno stanovisko dozorčí rady. Valná hromada po projednání veškerých potřebných náležitostí schválila návrh smlouvy o převzetí jmění i výši vypořádání pro minoritní akcionáře.
5. Podle výpisu z obchodního rejstříku zanikla společnost Lázně Františkovy Lázně a.s. dne 1. 1. 2005, ke stejnému dni byl do rejstříku zapsán přechod jmění této společnosti na hlavního akcionáře.
6. Z nedatovaného protokolu o poskytnutí vyrovnání bylo zjištěno, že žalobci bylo za 74 akcií vyplaceno vyrovnání v celkové výši 96 200 Kč.
7. Usnesením č. j. 43 Cm 17/2006-41 ze dne 27. 5. 2008 zdejší soud zamítl žalobu podanou Ing. F. ██████ Š. ██████ o přezkum výše vypořádání z důvodu promlčení uplatněného nároku, toto rozhodnutí potvrdil odvolací soud pod č. j. 7 Cmo 352/2008-58 dne 22. 1. 2009.
8. U zdejšího soudu byly vedeny spory dalších minoritních akcionářů proti žalovanému o náhradu škody podle ust. § 220 l) obch. zák., všechny žaloby byly pravomocně zamítnuty. Rozsudek č. j. 43 Cm 27/2010-595 ze dne 16. 6. 2016 byl potvrzen Vrchním soudem v Praze pod č. j. 6 Cmo 263/2016-652 dne 5. 4. 2017, dovolání bylo odmítnuto usnesením Nejvyššího soudu ČR č. j. 27 Cdo 4535/2017-676 ze dne 26. 6. 2018. Rozsudek zdejšího soudu č. j. 42 Cm 18/2010-1253 ze dne 25. 4. 2016 byl potvrzen usnesením Vrchního soudu v Praze č. j. 6 Cmo 219/2016-1308 ze dne 6. 4. 2017, dovolání v této věci bylo odmítnuto Nejvyšším soudem ČR pod č. j. 29 Cdo 6066/2017-1364 ze dne 7. 11. 2018. Rozsudek zdejšího soudu č. j. 43 Cm 29/2010-514 ze dne 16. 6. 2016 byl potvrzen usnesením Vrchního soudu v Praze č. j. 8 Cmo 256/2016-594 ze dne 8. 12. 2017 a dovolání v této věci bylo odmítnuto usnesením Nejvyššího soudu ČR 27 Cdo

1695/2018-626 ze dne 19. 9. 2018. Zdejší soud dále rozhodoval ve věci 44 Cm 27/2010, rozsudek v této věci ze dne 14. 9. 2017 potvrdil odvolací soud usnesením č. j. 6 Cmo 236/2017-127 ze dne 31. 5. 2018. V uvedené věci rozhodoval také Ústavní soud, který usnesením sp. zn. I ÚS 2927/18 ze dne 18. 9. 2018 odmítl ústavní stížnost. Žaloba ve věci 45 Cm 27/2010 byla zamítnuta rozsudkem v této věci z 27. 4. 2018, tento rozsudek byl potvrzen odvolacím soudem dne 25. 9. 2018 podle č. j. 12 Cmo 168/2018, dovolání (zatím) nebylo podáno.

9. Žalobce nepředložil soudu znalecké posudky, jichž se dovolával, ale soud ze shora citovaných rozhodnutí zjistil, že znaleckým posudkem Ing. Hory byla stanovena hodnota jedné akcie ve výši 1 300 Kč za každou akcii o jmenovité hodnotě 1 000 Kč. Účastníci v těchto řízeních navrhli k důkazu ještě řadu dalších posudků na zjištění výše vypořádání, jejich závěry se od sebe značně lišily. Podle posudku č. 1398-036-2012 zpracovaného společností 1. Znalecká a.s. činila správná výše vypořádacího podílu 3 039 Kč na jednu akcii. Tento znalecký posudek byl označen za nesprávný posudkem č. 610/45/2014, zpracovaným společností ZNALEX, s.r.o. Další posudek č. 10/2008 podala společnost Znalecká kancelář Dušek s.r.o., podle něj byla hodnota jedné akcie určena částkou 7 250 Kč. V následujícím posudku č. 397/2013 pak Znalecká kancelář Dušek s.r.o. dospěla k závěru, že hodnota jedné akcie činí 10 990 Kč. Další znalecký posudek č. 1953/2002 zpracoval Ing. Vladimír Smejkal, podle něj hodnota akcií činí 1 714 Kč.
10. Žalobce tyto posudky soudu nepředložil, ale soud měl o jejich obsahu dostatek poznatků z citovaných rozsudků, a proto zamítl žalobcovy návrhy na provádění důkazů těmito posudky (žalobce označil k důkazu jen některé z nich). Důkaz znaleckým posudkem, který měl být zpracován v souvislosti s uvěřováním stavby Aqaparku ve Františkových Lázních, soud považoval za nadbytečný, tento posudek byl zpracován pro jiný účel a nemohl posloužit jako důkaz pro stanovení správné výše vypořádání.
11. Dále bylo zjištěno z usnesení Krajského státního zastupitelství v Plzni č. j. 2 KZV 6/2009-16 ze dne 3. 3. 2009, že někteří z minoritních akcionářů podali trestní oznámení na členy představenstva a Ing. Eustacha Horu, které bylo odloženo, a citovaným usnesením byla stížnost proti tomuto rozhodnutí zamítnuta jako nedůvodná.
12. Soud neprovedl k důkazu plnou moc, kterou udělil Ing. Š [redacted] dne 28. 11. 2005 Ing. Duškové, protože s věcí nesouvisela. Dále soud pro nadbytečnost neprovedl důkaz dopisem Ministerstva spravedlnosti ČR ze dne 9. 10. 2009, který se týkal porušení znaleckých povinností znaleckého ústavu Znalecká kancelář Dušek s.r.o.
13. Na základě provedeného dokazování a nesporných tvrzení stran vzal soud za prokázané, že valná hromada zanikající společnosti rozhodla dne 30. 7. 2004 o zrušení společnosti s převodem jmění na hlavního akcionáře, přičemž přiměřené vyrovnání ve výši 1 300 Kč na jednu akcii o nominální hodnotě 1 000 Kč bylo určeno podle znaleckého posudku Ing. Eustacha Hory. Valná hromada byla řádně svolána, oznámení o jejím svolání bylo ve stanovené lhůtě uveřejněno v celostátním periodiku. Převod jmění byl zapsán do obchodního rejstříku dne 1. 1. 2005, stejně jako zánik původní společnosti. Mezi účastníky bylo nesporné, že oba údaje byly zveřejněny v Obchodním věstníku dne 2. 2. 2005. Žalobce se nedomáhal přezkumu výše vypořádání podle ust. § 220p a 220k obch. zák., žaloba jiného akcionáře Ing. Š [redacted] byla zamítnuta pro promlčení. Znalecké posudky, které byly postupně podávány ke zjištění výše přiměřeného vypořádání, docházely k různým závěrům, výsledky se pohybovaly od částky 1 300 Kč až po 10 990 Kč. Žádný ze soudů rozhodujících o stejném nároku na náhradu škody proti stejnému žalovanému neshledal, že by byl znalecký posudek Ing. Eustacha Hory vadný, ani že by žalovaný porušil povinnost při zrušení společnosti s převodem jmění a byla by dána jeho odpovědnost za škodu.
14. Další skutkové poznatky soud nezískal, účastníci jiné než shora popsané důkazy, nepředložili ani neoznačili. Žalobce se neúčastnil jednání, a nemohl být poučen podle ust. § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. a vyzván k doplnění tvrzení a důkazních návrhů.
15. Soud hodnotil provedené důkazy jako věrohodné, ostatně průběh zrušení akciové společnosti

s převodem jmění na hlavního akcionáře nebyl mezi stranami v zásadě sporný, stejně jako obsah posudků, které byly v souvislosti s tímto procesem v průběhu let vypracovány. Znalecký posudek Ing. Hory nepovažoval soud za nesprávný, ani přesto, že se jeho závěr lišil od jiných posudků. Součástí znaleckého posouzení je i volba metody ocenění, vhodnou metodu nelze paušálně určit, znalec proto musí jím učiněnou volbu určité metody řádně odůvodnit (NS ČR 29 Cdo 4568/2016). Pokud různí znalci dojdou po řádném postupu k různému výsledku, neznamená to, že jsou jejich posudky vadné. Je-li znalcem zvolené řešení v souladu s aktuálními a obecně uznávanými pravidly daného oboru, pak znalec postupoval řádně, a to bez ohledu na to, zda lze úspěšně obhájit i řešení jiné, vedoucí k odlišnému výsledku (NS ČR 29 Cdo 4803/2016). Uvedené podmínky byly v daném případě splněny, a proto tu nebyl důvod mít posudek Ing. Hory za nesprávný.

16. Podle ust. § 220 l) odst. 1 obch. zák. ve znění platném do 30. 6. 2008 členové představenstva a dozorčí rady zúčastněných společností a znalec nebo znalci pro fúzi, kteří zpracovali znaleckou zprávu pro tyto společnosti, odpovídají společně a nerozdílně za škodu, která vznikla porušením jejich povinností při sloučení zúčastněné společnosti jejím akcionářům nebo věřitelům podle § 373 až 386. Člen představenstva nebo dozorčí rady anebo znalec se zproští odpovědnosti, jestliže prokáže, že jednal s péčí řádného hospodáře. Ustanovení § 194 odst. 5 poslední věty se nepoužije. Ustanovení § 66 odst. 8 až 11 zde platí obdobně.
17. V dané věci bylo na žalobci, aby tvrdil a prokázal porušení právní povinnosti žalovaného, vznik škody, její výši a příčinnou souvislost mezi jednáním žalovaného a vznikem škody. Žalovaný nesl důkazní břemeno k prokázání péče řádného hospodáře.
18. Žalobce neprokázal, že by poskytnuté vypořádání bylo nepřiměřené, nepředložil k tomu ani neoznačil potřebné důkazní prostředky, a proto soud v daném směru vyšel z důkazů provedených v ostatních řízeních. V žádném z těchto řízení nebyla zjištěna nesprávnost znaleckého posudku Ing. Eustacha Hory a nebyla zjištěna nepřiměřenost vypořádání. Pokud poskytnuté vypořádání nebylo nepřiměřené, pak žalobci nemohla vzniknout škoda.
19. Porušení právní povinnosti žalovaného mělo podle žalobce spočívat v tom, že žalovaný znal hodnotu zanikající společnosti, musel vědět, že tato hodnota je mnohem vyšší, než jakou zjistil znalec Hora, musel také vědět, že metoda majetková určuje cenu majetku vyšší, než je účetní, ale přesto nezajistil, aby hlavní akcionář tuto hodnotu vyplatil minoritním akcionářům.
20. Rozhodnutí o zrušení společnosti s převodem jmění na hlavního akcionáře je podle ust. § 220p obch. zák. v kompetenci valné hromady, jejíž rozhodnutí je dáno vůlí hlavního akcionáře, disponujícího více než 90% hlasy. Uvedené rozhodnutí nenáleží do působnosti představenstva, představenstvo jej v zásadě nemůže nijak ovlivnit.
21. Povinnosti představenstva v procesu zrušení společnosti s převodem jmění jsou vymezeny v ust. § 220p odst. 3 a § 220b, § 220d a § 220e obch. zák. Podle těchto ustanovení je představenstvo povinno zpracovat podrobnou písemnou zprávu, uložit do sbírky listiny návrh smlouvy o převzetí jmění a jeden měsíc před stanoveným dnem konání valné hromady, jež má rozhodnout o sloučení, zveřejnit oznámení o uložení návrhu smlouvy do sbírky listin. Současně má zveřejnit upozornění pro akcionáře na jejich práva podle ust. § 220d odst. 2 a 4 (právo nahlédnout do listin a právo na opis nebo výtah z nich), dále představenstvo musí upozornit na jejich práva podle ust. § 220j obch. zák., případně podle ust. § 220e téhož předpisu. Uvedené povinnosti může místo představenstva zanikající společnosti splnit představenstvo nástupnické společnosti. Další povinnosti představenstva pak vyplývají z ust. § 220e při svolání valné hromady, která rozhodne o převodu jmění.
22. Povinnosti, které měl žalovaný podle žalobce porušit, z citovaných zákonných ustanovení nevyplývají, žalovaný jako [REDAKCE] je nemusel plnit, a nebyl ani povinen zajistit jejich splnění. Žalovaný neporušil žádnou z povinností uložených shora vyjmenovanými ustanoveními, alespoň to žalobce v řízení netvrdil ani neprokázal.

23. Žalobce dál neprokázal svá tvrzení, podle nichž se akcionáři nedozvěděli o konání valné hromady a orgány společnosti akcionářům zatajili skutečnosti spojené s oceněním společnosti a s jejím zrušením s tím, že tyto informace měly být podány na valné hromadě konané dne 30. 6. 2004. K tomuto tvrzení žalobce neoznačil ani nepředložil žádný důkaz, nicméně ze zápisu z valné hromady ze dne 30. 7. 2004 vyplynulo, že všechny informační povinnosti byly splněny a valná hromada, na níž bylo rozhodnuto o zániku společnosti, byla svolána řádně.
24. Pokud žalobce neprokázal porušení právní povinnosti žalovaného ani vznik škody, nemohla tu být dána ani příčinná souvislost. Potom bylo nadbytečné zabývat se k obraně žalovaného tím, zda žalovaný jednal s péčí řádného hospodáře.
25. Žalobce neměl nárok na náhradu škody podle ust. § 220 l) obch. zák., ale i kdyby tu takový nárok byl, tak by byl promlčen. Podle ust. § 220 l) odst. 3 obch. zák. se tento nárok promlčel ve lhůtě pěti let ode dne, kdy se zápis sloučení do obchodního rejstříku stal účinným vůči třetím osobám. Soud si byl vědom úpravy ust. § 769 obch. zák. (povinnost uložená tímto ustanovením byla nesporně splněna), nicméně shledal, že ust. § 220 l) odst. 3 obch. zák. je třeba vyložit v souvislosti s ust. § 27 odst. 3 a § 69b odst. 2 téhož předpisu. Podle ust. § 27 odst. 3 obch. zák. ve znění platném do 30. 6. 2005 byly skutečnosti zapsané do obchodního rejstříku účinné vůči každému ode dne jejich zveřejnění a podle ust. § 69b odst. 2 obch. zák. nastaly právní účinky převodu jmění na společníka ke dni zápisu převodu jmění do obchodního rejstříku. Lhůta pro podání žaloby podle ust. § 220 l) odst. 3 obch. zák. tedy začala běžet již od zveřejnění zápisu v obchodním rejstříku, nikoli až od jeho zveřejnění v Obchodním věstníku. Ke stejnému závěru došla i komentářová literatura, viz 8. vydání komentáře k obchodnímu zákoníku vydanému nakladatelstvím C. H. BECK, v němž JUDr. Ivana Štenglová k ust. § 220 l) odst. 3 uvádí: „Ustanovení odstavce 3 vylučuje použití obecných ustanovení obchodního zákoníku o promlčecí době. Zápis sloučení do obchodního rejstříku se stává účinným vůči třetím osobám zveřejněním tohoto zápisu v obchodním rejstříku; vůči osobám, kterým je známo provedení zápisu do obchodního rejstříku, je účinný od tohoto zápisu.“ Pokud byl tedy zápis převodu jmění zapsán a zveřejněn v obchodním rejstříku dne 1. 1. 2005 a žaloba byla podána dne 29. 1. 2005, pak se tak stalo po marném uplynutí promlčecí lhůty.
26. Pro úplnost ještě soud dodává, že nebylo podmínkou uplatněného nároku, aby žalobce musel podat také žalobu podle ust. § 220p obch. zák. (viz NS ČR 29 Cdo 4803/2016). Dále pak soud doplňuje, že věci rozhodl usnesením podle ust. § 200e odst. 3 o. s. ř. ve znění účinném do 31. 12. 2003, které se s ohledem na datum zahájení řízení použilo i v projednávané věci podle článku II bod 2 zákona č. 293/2013 Sb. (NS ČR 29 Cdo 4803/2016).
27. Protože žalobce neprokázal, že by měl proti žalovanému nárok na náhradu škody podle ust. § 220 l) obch. zák., soud podanou žalobu zamítl.
28. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že právo na jejich náhradu bylo přiznáno plně úspěšnému žalovanému. Náklady na jeho straně zahrnují osm úkonů právní služby po 10 060 Kč a osm režijních paušálů po 300 Kč, tj. celkem 82 880 Kč.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebude-li povinnost uložená tímto usnesením splněna dobrovolně, lze navrhnout výkon rozhodnutí.

Plzeň 03.12.2018

Mgr. Miroslava Jarošová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Hrdličková

H. Hrdličková